

ഹ്രിംവും ബചനദുര്

ദത്താത്തിരുന്നാൾ

ബി. സുരേഷ് പട്ടേട്

മത്തായി. 3:13 - 17 (Vol. 9, Issue 36)

ഒദവിക കാരുണ്യത്തിൻ്റെ നിദാനമെന്നോണും ഒരു ദന്ധാക്കാലം കൂടി നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലേയുള്ള കടന്നുവന്നിരിക്കുകയാണ്. ഇവിടെ നാം ധ്യാനവിഷയമാക്കുന്നത് ഇന്നേശായുടെ മാമോദീസാ അമവാ ദന്ധാത്തിരുന്നാർ ആണ്.

ആദിമസഭയിലെ ആദ്യത്തെത്തും അതിപ്രധാനവുമായ തിരുനാളായിരുന്നു ‘ദന്ധാ’. ‘ദന്ധാ’ എന്ന പദത്തിന് ഉദയം, പ്രകാശം, പ്രത്യക്ഷികരണം എന്നൊക്കെ അർത്ഥമുണ്ട്. പുരാതനകാലം മുതൽ രാജാക്കന്നാരുടെ ജീവിതത്തിലെ ചില പ്രധാന സംഖ്യാങ്കങ്ങൾ (ജനനം, കിരീടധാരണം, ഔദ്യോഗിക സന്ദർശനം) സൂചിപ്പിക്കുവാൻ ‘ദന്ധാ’ (Epiphany) എന്ന വാക്ക് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാവണും സർവ്വലോകത്തിന്റെയും രാജാധിരാജനും കൂപാവരസമുഖ്യങ്ങളുമായ യേശുകീസ്തവിൻ്റെ ദൈവികതാം വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ വി. പൗലോസ് ദീപികാ തീരേതാസിനെഴുതിയ ലേവാനം 2:11-ൽ ഈ പദം ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

തിരുസഭയിൽ ദന്ധാത്തിരുന്നാളിന് പ്രധാനമായും ഒരു രീതിയിലുള്ള ആചരണങ്ങളാണ് നിലനിൽക്കുന്നത്. പാരസ്ത്യസക്കളിൽ, പുജാരാജാക്കമാർ ഉള്ളിയേശുവിനെ സനദ്ധിക്കുന്ന സംഖ്യമാണ് അനുസ്മരിക്കുക. ഇന്നേശായുടെ ജനനത്തിൽ അഞ്ചുത നക്ഷത്രത്താൽ നയിക്കപ്പെട്ട വിജയാനികളായ രാജാക്കരും

ഈ ഉള്ളിയെ ദർശിക്കുന്നതും അരാധിക്കുന്നതും അതുവഴി വിജാതീയരുടെ പ്രതിനിധികളായ അവർക്ക് അവിടുന്ന ആവിഷ്കൃതനാകുന്നതുമാത്രെ ഈ ദിവസത്തിൽ സ്ഥാപിക്കുക. ഇവിടെയും ഇന്നേശായുടെ മാമോദീസാ ഡിലന പോലെ അവിടുത്തെ ദൈവികതയുടെ വ്യക്തമായ ആവിഷ്കരണം നമുക്ക് ദർശിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നതിനാൽ ഈ തിരുനാളിന് ‘ദന്ധാ’ എന്ന പദം തികച്ചും അനുയോജ്യമാണ്.

ദന്ധാത്തിരുന്നാളിന്റെ ഇപ്രകാരമുള്ള അർത്ഥപ്രശ്നാത്തലാത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ഈ തിരുനാൾ യമാർത്ഥത്തിൽ നമുക്ക് നൽകുന്ന സന്ദേശമെന്താണെന്ന് ഒരു നിമിഷം നമുക്ക് ധ്യാനിക്കാം.

നിരപരാധി കൂർശുമരണത്തിന് വിധിക്കപ്പെടുന്നു. പാപമില്ലാത്തവൻ പാപികളുടെ അനുതാപത്തിന്റെ അടയാളമായി കരുതപ്പെട്ടിരുന്ന മാമോദീസാ സീക്രിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിശാസികളായ ആദിമബൈക്കണ്ണത്വരെ സംഖ്യിച്ചിടതേണാളം ഈ തിലിലും വലിയൊരു അപമാനമോ, ഉത്സ്ഫൂരില്ലായിരുന്നു. തങ്ങൾ വിശാസിക്കുന്ന രക്ഷകനായ ക്രിസ്തു യാതൊരു പാപക്കറയും ഇല്ലാത്തവനാണ് എന്ന തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന് മുന്നിൽ ഒരു ചോദ്യചിഹ്നമായാണ് ഇന്നേശായുടെ മാമോദീസാ ഉയർന്നുവരുന്നത്. ഇങ്ങനെ സംശയിച്ചു നിൽക്കുന്ന ആദിമസമുഹരത്തെ നോക്കിയാണ് മതതായി സൃഷ്ടിക്കുന്നത്.

വിശേഷകൾ ഇരുഗോധുടെ മാമോദീസായകുറിച്ച് പറയുന്നത്. 3:13-17 വരെയുള്ള ചപനഭാഗത്തിലൂടെ ഇരുഗോധുടെ അഞ്ചാനസ്കാന സംഭവത്തെ വിവരിച്ചു കൊണ്ട് സുവിശേഷകൾ പറയാതെ പറയുന്നു: “നിങ്ങൾ കരുതുപോലെ അവൻ പാപിയായത് കൊണ്ട് പാപങ്ങളുടെ മോചനത്തിനായല്ല മാമോദീസാ സീക്രിച്ചർ. പകർം, പാപികളായ നമ്മുടെ മോചനത്തിന് വേണ്ടി നമ്മോട് ചേരാനാണ് അവൻ അഞ്ചാനസ്കാന സീക്രിച്ചർ”-പാപിയല്ലാതിരുന്നിട്ടും പാപികൾക്കുള്ള ശിക്ഷയായ കുർശുമരണം നിശ്ചവ്ദനായി നിന്ന് സീക്രിച്ചതു പോലെ. അതു തന്നെയാണ് മാമോദീസാ വേള്ളയിൽ സർഖും തുന്ന് പിതാവും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നത്. ഇവൻ എൻ്റെ പ്രിയപുത്രനാണ് എന്ന്.

പരിശുദ്ധ പിതാവ് ബന്ധിക്ക് 16-ആം പാപ്പ് ഇതു കുറിച്ച് ഇപ്പോരു പറഞ്ഞുതുന്നുണ്ട്: “എല്ലാ സംഭവങ്ങളും കുർശുമരണം ഉത്മാനത്തിന്റെയും വെള്ളച്ചതിൽ സംഖ്യയും തുന്ന് പിതാവും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നത്. ഇവൻ എൻ്റെ പ്രിയപുത്രനാണ് എന്ന്.

പാപികളെ ദൈവത്തികളേയ്ക്ക് നയിക്കുക എന്നത് തന്റെ ഭൗമികജീവിതത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമാക്കയാൽ പാപികളോടും ചുക്കക്കാരോടും താദാത്മ്യപ്പെട്ട് അവരുടെ ഒപ്പുപേരൽ അവൻ അനിവാര്യമായിരുന്നു. ഈ തന്മൊരു ലക്ഷ്യത്തോടെയാണ് സ്വയം നിരീക്കി ക്കുന്ന ധഹും നേതാക്കളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായി തന്നിലെ ദൈവികതയെ പൂർണ്ണമായി മാറ്റിവച്ച് ഒരു സാദാമനുപ്പത്രനായി ക്രിസ്തു മാമോദീസാ സീക്രിക്കുന്നത്. “ഞാൻ നിന്നിൽ നിന്നും സന്നാനം സീക്രിക്കേണിയിരിക്കു നീ എൻ്റെ അടുത്തെയ്ക്ക് വരുന്നു വോ” എന്നു ചോദിച്ച് തടസ്സം നിൽക്കുന്ന ഫോഹനാ രേഖ മുന്നിൽ തല കുന്നിട്ട് നിന്ന് അവൻ പറയുന്നു: “സർവ്വനിതിയും പൂർത്തികരിക്കുന്നതിന് ഇപ്പോൾ ഇത് സമ്മതിക്കുക”. തന്റെ ജീവിതം പൂർണ്ണമായും ദൈവപരിത്തിന് സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞാൽപ്പീണ എങ്ങനെ ജീവിക്കണം എന്നതിന് ദൈവപുത്രനായ ദേശു തന്റെ സജീവിതത്തിലൂടെ നമ്മക്ക് മാതൃക നൽകുക കയായിരുന്നു ഈ പ്രവൃത്തിയിലൂടെ. ദൈവത്തിന് മുമ്പിൽ വലിപ്പേച്ചുപെട്ടിരുന്നതിനും-എല്ലാവരും തുല്യരായതിനാൽ ഈ ജീവിതത്തിലൂടെ അപരഞ്ഞു മുന്നിൽ ഒന്ന് തല കുന്നിക്കുന്നുവെന്നത് ഒരു പരാജയമായി ദിനുന്ന് തന്റെ മാമോദീസായിലൂടെ ക്രിസ്തു ലോകത്തെ പരിപ്പിച്ചു.

ഞാൻ ഭാവമാണ് പലപ്പോഴും നമ്മുടെ പരാജയങ്ങൾക്ക് കാരണം. ഭൂമിയിൽ ആദ്യപാപം പിറന്നത് ഞാനും ദൈവത്തുല്യനാകേണ്ടവനാണ് എന്ന ചിന്തയിൽ നിന്നായിരുന്നു. ആദ്യകാലപാതകം നടന്നത്, അനുജന് മുന്നിൽ ചെറുതായിപ്പോയി എന്ന ജേയ്പഷംരേൾ

‘ഇരുഗോ’ കാരണമായിരുന്നു. ദുരാത്മാവിനാൻ പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരുന്ന സാവുളിന് ആശ്വാസമായി ഓ വീം വരുന്ന സംഭവം സാമുഖ്യം പ്രവാചകരെ പുന്നത്കരിക്കിൽ നാം വായിക്കുന്നുണ്ട്. ദാവീം സാവുളിന് പ്രിയകരനായി തീരുന്നുമുണ്ട്. എന്നാൽ ഇതേ ദാവീഡിനെ സംശയപ്പെട്ടിയോടെ നോക്കാനും അവനെ കൊല്ലാൻ ആളുയയ്ക്കാനും മാത്രം ശത്രുത സാവുളിൽ ജനിപ്പിച്ചതും, ദാവീം ജനങ്ങൾക്ക് തന്നെക്കാൾ പ്രിയകരനായി മാറിയെന്ന കാരണത്താലാണ്.

ക്രിസ്തുവിനൊപ്പും നടന്ന ശിഷ്യമാരും തിരിച്ചല്ലായിരുന്നു. അവരെ ഇടവും വലവും ഇരിക്കാൻ അവരും മതശിച്ചു. തങ്ങളിലാരാണ് വലിയവൻ എന്നായിരുന്ന അവർ തരകിച്ചു. ദക്ഷിം ഇന്ന ശിഷ്യർക്ക് മുന്നിലും ആ തന്മുരാൻ മുട്ടികുത്തി അവരുടെ പാദങ്ങൾ കഴുകു, ചുംബിച്ച് വിശ്വാസം അവരെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു ‘വിനയം പറിക്കുക, എളിമപ്പെടുക’.

മനുഷ്യരേൾ അഹികാരത്തിൽ നിന്നുണ്ടായ പാപത്തിനുള്ള മറുപടിയായി ദൈവം കാലിത്താഴുത്തിൽ പിറന്നതിന്റെ ഓർമ്മയെ യാനിക്കുകയായിരുന്നു നാം കഴിഞ്ഞയാച്ചുകളിൽ. സത്തിനും ആശാഖരിത്തിനും പ്രശസ്തിക്കുമായി നെട്ടോട്ടമോടുന്ന ഇന്നത്തെ സമുഹത്തെ ഒന്ന് ഇരുത്തി ചിന്തിപ്പിക്കുവാനായി തന്നെയാണ് സർവ്വാധിപനായവൻ എല്ലാമുപേക്ഷിച്ച് ഇന്നുഭൂമിയിൽ ജനിച്ച് ദരിദ്രജീവിതം നയിച്ച് കടന്നുപോയത്. സത്തം താൽപര്യങ്ങൾക്കും നേട്ടങ്ങൾക്കുമായി ഓടുന്നോൾ, എവിടെയും ഒന്ന് ചെറുതായി കൊടുക്കാവാൻ കഴിയാതെ വരുന്നോൾ നമ്മിലെ ക്രിസ്തുഭാവമാണ് നാം നഷ്ടമാക്കുന്നത്. മറുള്ളവരുടെ മുന്നിൽ എളിമപ്പെടുന്നതും അവരെ അംഗീകരിക്കുന്നതും ഒരു പരാജയമല്ല. മുഖത്ത് നോക്കി സാംസാരികക്കുവാനോ ചിരിക്കുവാനോ പോലും കഴിയാത്തവിധിം നമ്മുടെ ഭേദങ്ങളിലെ ബന്ധങ്ങൾ അകലുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിന് കാരണമായും ജീവിതപരക്കാളിയുടെ കഴിവുകളെയും കൂടുവുകളെയും അംഗീകരിക്കുവാനോ മനസ്സിലാക്കാനോ കഴിതാതെ പോകുന്നതാണ്.

അതുകൊണ്ട് ഇന്ന ദന്തഹാതിരുന്നാളിൽ നമ്മോട് പറഞ്ഞു വയ്ക്കുകയാണ്... സ്വയം എളിമപ്പെട്ട് കാലിത്താഴുത്തിൽ പിറന്ന പാപമോചനത്തിന്റെ സ്കാനം സീക്രിക്കുവാൻ. തന്നെക്കാൾ ചെറുതായവൻ മുന്നിൽ മുട്ടുകൾ മടക്കി, ശിരസ്സ് നമ്പിച്ച്, കാൽവരിയിലെ കുരിശിലേയ്ക്ക് നടന്നുപോയവൻ, ഈ ലോകത്തിന് പ്രകാശമായതു പോലെ അവിടുണ്ടെന്ന ശിഷ്യഗണങ്ങളിലംഗമായ നാമോരോദുത്തരും അവനെപ്പോലെ വിനയത്തിന്റെയും എളിമയുടെയും പാംങ്ങൾ പറിച്ച്, മറുള്ളവരെ തന്നെക്കാൾ വലിയവരായി കാണുവാനും അവരെ അംഗീകരിക്കുവാനും പറിക്കുവാൻ. ജീവിതം എപ്പോഴും നിരന്തരമായ നവീകരണത്തിന് വിധേയമാക്കി കൊണ്ടിരിക്കുവാൻ. ദൈവപരിത്തിന് പൂർണ്ണമായി വിധേയപ്പെടുന്ന പരിക്കു. അവിടെ നാമും ലോകത്തിന് പ്രകാശമായതിനിലൂടെ ദൈവപരിതാവ് നമ്മയും നോക്കിപ്പറയും. “ഇവൻ എൻ്റെ പ്രിയപുത്രൻ/പുത്രി. ഇവ നിൽ ഞാൻ സംപ്രീതനായിരുന്നു.” ആമേൻ.